

6321 3die Beh. af Lovf., hvorev. Regj. bemynd. t. at medd. den „danffe Landmandsb.“ forffj. Beg.

6322

dels af politiske og dels af andre Grunde, ikke vente at faae Laan i deres faste Eiendomme Syd fra, og der har i den sidste Tid ogsaa været større og større Banffelighed for dem med Hensyn til at faae Laan Nord fra. Tidligere er der jo bevilget Nordffesvigerne en meget betydelig Mængde Laan af Livsforffkringsanstalten af 1842, og Laan ere ogsaa bevilgede af Livsforffkringsanstalten af 1871, men det synes, som om man nu vil standse dermed. Jeg kan nu ikke indse, at der er nogen Grund til at negte et danff privat Pengeinstitut at give Laan i faste Eiendomme i Slesvig, og jeg kan navnlig ikke forstaa, at man, naar Ordene „i Danmark“ blive slette, kunde risikere, at Banken udffrakte sin Virksomhed i meget stort Omfang til Sverrig, Holsten og Tydskland eller endog til Nordamerika, som det blev udtalt ved anden Behandling. Der staaer nemlig i § 2, 3die Stykke, at Taxationerne skulle foretages efter Reglerne for Burdering af Eiendomme til Efferretning ved Udlaan af Amyndiges Midler her i Kongeriget. Jeg mener, at dette maa indeholde Borgen nok, og at der under disse Betingelser ikke kan være Tale om at udffrække Udlaanene paa et langt videre Territorium, end man fra Begyndelsen af havde tænkt sig. Effer min Mening kan det meget let lade sig gjøre, at Landmandsbanken sender Burderingsmænd efter Lov af 19de Marts 1869 ind i Nordffesvig for at optage Skjøn over de paa-gjældende Eiendomme. Naar f. Ex. en privat danff Mand vilde laane Kapitaler ud i Nordffesvig, ffulde der saa være Noget i Veien for, at han sendte et Par Mænd derned for at undersøge Pantet. Jeg mener, at det maa være akkurat et lignende Tilfælde, naar man forlanger Laan af et privat Institut, og kan ikke indse Andet, end at dette meget godt kan sende et Par Mænd ind for at optage en Skjøn- og Synsforretning over det Pant, der hydes. Fra denne Side kan jeg saaledes ikke paa nogen Maade se, at der ffulde være Noget i Veien for, at Landmandsbanken be-

vilger Laan i Nordffesvig. Ved Sagens anden Behandling blev det udtalt af et æret Medlem her i Salen, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille), idet han henvendte sin Udtalelse til mig og navnlig ønskede at høre min Mening: „Nu er det imidlertid en given Sag, at hele Pante- og Skjødevæsenet i Slesvig er i en saadan Tilstand, at der ikke ret vel kan være Tale om at yde Laan i Slesvigffte Eiendomme paa lige Bilkkaar med de kongerigffte“. I denne Anledning ffal jeg tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger, som jeg vilde have fremsat den Gang, men som jeg blev afflaaren fra, fordi der blev vedtaget Afflutning. Jeg ffal saaledes udtale som min Overbevisning, at man langt overdriever de Banffeligheder, som Pantevæsenet i Slesvig lægger i Veien for sikker Anbringelse af Kapitaler i Slesvigffte Eiendomme. Der er ganffe vist Banffeligheder tilffede, men disse Banffeligheder ere navnlig til Skade for Debitorerne, og ikke for Kreditorerne. Det er saaledes ubelidt for Debitorerne og lægger ofte Hindringer i Veien for at faae Laan, at Prioriteterne rette sig effer deres Værdi, og der saaledes ikke gives nogen fast 1ste, 2den eller 3die Prioritet. Naar en Mand for Diebliffet har 1ste, 2den, 3die og 4de Prioritet i en Eiendom, og der bliver opsagt ham det første Pant, saa kan han ikke laane Penge igjen paa 1ste Pant, idet 2det, 3die og 4de Pant rykke op, men han maa laane paa 4de Pant. Dette er nu en meget stor Ubehagelighed for Debitor, men jeg kan ikke indse, at det har den mindste Indffydelse paa Kreditorernes Stilling. Har man en Gang 1ste Pant i en Eiendom i Slesvig, saa er Pantet effer min Overbevisning lige saa sikkert der, som det er andre Steder. Desuden kunne Panterne i Slesvig realiseres lettere end her tilfands, idet man nemlig der har en anden Procesmaade, den saakaldte Mandat-Proces, hvorefter man langt hurtigere kan fremme Realisationen af Pantet og Inddrivninger af Pengesfordringer. Hvad Skjødevæsenet angaar, da er der ganffe vist og